

de weg
van de stilte

Vertaald uit het Frans.
Oorspronkelijke titel:
LA VOIE DU SILENCE
édition originale: ISBN 2-85566-466-8

DE WEG VAN DE STILTE, ISBN 978-90-76916-42-2
1e druk: Drukkerij Wilco, Amersfoort

© 2016 Stichting Prosveta Nederland is voorbehouden voor alle landen. Niets aan deze publicatie mag, privé of anderszins, op elektronische, mechanische, gefotokopieerde, audiovisuele of andere wijze worden gereproduceerd, vertaald, bewerkt, in archiefsystemen opgeslagen of doorgezonden, zonder voorafgaande toestemming van auteurs en uitgevers.

ISBN 978-90-76916-42-2

Omraam Mikhaël Aïvanhov

de weg van de stilte

Izvor-reeks 229

UITGEVERIJ

PROSVETA

INHOUD

I	Lawaai en stilte	7
II	Het realiseren van de innerlijke stilte.	17
III	Laat je zorgen buiten	31
IV	Een oefening: eten in stilte.	39
V	De stilte, een energiereservoir	53
VI	De bewoners van de stilte	63
VII	Harmonie, voorwaarde voor innerlijke stilte	71
VIII	Stilte, voorwaarde voor de gedachte	85
IX	Zoeken naar de stilte, zoeken naar het centrum . . .	101
X	Het goddelijke Woord en het gesproken woord . . .	111
XI	Het woord van een Meester in de stilte	121
XII	Stem van de stilte, stem van God.	135
XIII	Wat de sterrenhemel ons openbaart	147
XIV	De kamer van de stilte	155

De lezer zal bepaalde aspecten van de teksten van Omraam Mikhaël Aïvanhov in dit boek beter begrijpen, als hij zich realiseert dat het gaat om een louter mondeling onderricht.

I

LAWAAI EN STILTE

Je gaat op bezoek bij een gezin en zodra je binnenkomt, word je overvallen door een hoop herrie: een blaffende hond, kinderen die kibbelen en huilen, de radio of televisie die veel te luid speelt, roepende ouders, een deur die dichtslaat... Is het verwonderlijk dat het zenuwstelsel van mensen die voortdurend in zulk lawaai leven, ziek wordt? Op wegen, in steden, in fabrieken en op de werkplek is er niets dan lawaai. In de natuur vind je ook steeds minder stilte en zelfs in de lucht is het nu al luidruchtig geworden! Je vraagt je af waar je nog naartoe kunt om eindelijk stilte te vinden...

Om die reden vraag ik je, als je naar onze bijeenkomsten komt, erop te letten dat je zo weinig mogelijk lawaai maakt. Izgrev, Le Bonfin* en alle andere centra van de Broederschap zijn plaatsen waar je heengaat om omstandigheden te vinden, die je niet

aantreft in het dagelijks leven, zodat je op krachten kunt komen en spiritueel werk kunt doen. Dus als je blijft, doe je best om het lawaai van de gewone wereld niet naar hier over te brengen.

Ik weet dat dit in het begin voor sommigen moeilijk lijkt; geen lawaai maken is niet de grootste zorg van de mensen: ze spreken luid, roepen, stoten tegen dingen aan... Het komt zelfs niet in hen op dat hun gedrag schadelijk kan zijn voor henzelf en voor de anderen. Zij uiteten zich zoals ze zijn, voelen zich daar prima bij en hun omgeving moet hen maar verdragen. Welnu, dit is een vorm van egoïsme die heel schadelijk is voor de evolutie. Het is juist goed erop te letten dat je de anderen niet stoort met je lawaai, want zo groeit je bewustzijn en ontwikkel je veel kwaliteiten: verfijning, gevoeligheid, goedheid, edelmoedigheid, harmonie... En je bent zelf de eerste die daar profijt van heeft! Je ziet toch wel hoe belangrijk het verband is tussen een houding en heel de rest van het bestaan.

Ik heb behoefte aan stilte. Alleen in de stilte kom ik tot ontplooiing en vind ik de voorwaarden om mijn werk te doen. Lawaai is voor mij onmogelijk te verdragen, ik vlucht ervan weg. Wanneer ik lawaai hoor, wil ik slechts één ding en dat is alles laten liggen en zo ver mogelijk weglopen. Natuurlijk zijn degenen die hier voor het eerst komen, een beetje van hun stuk gebracht door deze stilte, zij zijn er niet

aan gewend en vragen zich af: ‘Maar waar ben ik beland? Het lijkt hier wel een klooster!’ Waarom een klooster? Stilte hoort niet alleen bij kloosters, zij hoort bij de natuur, zij hoort bij alle wijzen, Ingewijden en verstandige mensen.

Hoe meer je geëvolueerd bent, hoe meer stilte je nodig hebt. Luidruchtig zijn is dus geen goed teken. Hoeveel mensen zijn er niet die lawaai maken om opgemerkt te worden! Zij spreken met luide stem, lachen, gaan een zaal niet behoedzaam binnen, waar iedereen al klaar zit, slaan met de deuren, stoten tegen dingen aan of gooien ze omver, enkel en alleen om aandacht te trekken. Luidruchtig zijn is voor hen een manier om zich te doen gelden, om te tonen dat ze er zijn. Welnu, zij dienen te weten dat holle vaten het hardst klinken: wel, je merkt onmiddellijk dat ze er zijn! Inderdaad, hoeveel mensen zijn niet als lege vaten: ze maken overal een oorverdovend kabaal dat hun oppervlakkigheid en middelmatigheid verraadt.

Ik observeer mensen en hun gedrag onthult me onmiddellijk hun opvoeding, karakter, temperament en ontwikkelingsniveau. Door de manier waarop zij zich voorstellen en spreken is alles gezegd. Sommigen spreken alsof zij iets willen verhullen of verbergen, alsof ze vrezen dat de stilte iets aan het licht zou kunnen brengen dat ze juist willen camoufleren. Je hebt hen nog maar net ontmoet en onmiddellijk beginnen ze allerlei verhalen te vertellen om een

bepaald beeld van zichzelf, van anderen of van gebeurtenissen aan je op te dringen. Je zult zeggen: 'Maar zij praten om kennis te maken!' Wellicht. Maar om kennis te maken is de stilte vaak welsprekender dan het woord. Ja, door een paar minuten samen in de stilte door te brengen, leer je elkaar beter kennen dan door lang en nutteloos geklets.

Lawaai houdt de mens gevangen in de lagere psychische gebieden: het verhindert hem om binnen te gaan in de subtiele wereld waar de beweging gemakkelijker wordt, de visie helderder, de gedachte creatiever. Zeker, geluid is de uitdrukking van het leven, maar niet van de hogere graden van het leven, het wijst veeleer op een onvolmaaktheid in de structuur of het functioneren van mensen en dingen. Wanneer een machine of een apparaat mankementen begint te vertonen, maakt het allerlei geluiden; het feit dat constructeurs steeds stillere apparaten proberen te maken, komt omdat zij zich ervan bewust zijn dat ze hierdoor een echte verbetering aanbrengen: stilte is altijd een aanwijzing van vervolmaking.

Zo is pijn een geluid dat ons waarschuwt dat iets fout gaat in ons organisme. In een gezond lichaam zijn de organen stil. Natuurlijk drukken zij zich uit, aangezien ze levend zijn, maar ze drukken zich geluidloos uit. Stilte is het teken dat alles correct functioneert in het organisme. Zodra er iets een

beetje begint te piepen moet je opletten! Dat is de voorbode van een ziekte.

Stilte is de taal van de perfectie, terwijl lawaai de uitdrukking is van een defect, iets abnormaals of van leven dat nog wanordelijk en chaotisch is en dat beheerst en ontwikkeld dient te worden. Kinderen bijvoorbeeld zijn luidruchtig, omdat ze overlopen van energie en vitaliteit. Oude mensen daarentegen zijn stil. Je zult zeggen: 'Ja, dat is zo, oude mensen houden van stilte, omdat zij minder kracht hebben en lawaai hen stoort.' Dat is ten dele waar, maar het kan ook zo zijn dat er in hen een evolutie heeft plaatsgevonden en dat zij nu door hun geest ertoe worden aangezet om de stilte binnen te gaan. Om hun leven te herzien, erover na te denken en er lessen uit te trekken, hebben ze behoefte aan die stilte waarin zich een groot werk van onthechting, van vereenvoudiging, van synthese voltrekt. Het zoeken naar stilte is een innerlijk proces dat mensen leidt naar het licht en het ware begrip van de dingen.

Hoe volwassener iemand wordt, des te beter begrijpt hij dat lawaai nadelig is voor het werk en dat stilte daarentegen een factor van inspiratie is. Hij zoekt de stilte op om aan zijn hart, zijn ziel, zijn geest de mogelijkheid te bieden zich te manifesteren via meditatie, gebed en filosofische of artistieke schepping. Maar er zijn veel mensen die niet van stilte houden, zij kunnen haar moeilijk verdragen; ze

zijn als kinderen die zich alleen goed voelen te midden van drukte en lawaai, wat bewijst dat zij nog veel moeten werken om een waarachtig innerlijk leven te hebben. Zelfs de stilte van de natuur beangstigt hen en wanneer ze elkaar ontmoeten, beginnen ze onmiddellijk te praten, alsof de stilte hen in verlegenheid brengt: zij ervaren haar als een leegte die ze moeten vullen met woorden en gebaren. En dat is normaal, de fysieke stilte verplicht hen zich bewust te worden van hun innerlijke wanklank en wanorde, en daarom zijn ze er zo bang voor: die stilte kan hen zelfs gek maken. Omdat ze dan niets meer hebben buiten zichzelf om zich te verstrooien en afleiding te vinden, kunnen ze niet langer ontsnappen aan hun innerlijke demonen.

Stilte is de uitdrukking van vrede, van harmonie, van volkomenheid. Wie van de stilte begint te houden, wie begrijpt dat stilte hem de beste voorwaarden verschaft voor psychische en spirituele activiteit, slaagt er geleidelijk in de stilte te realiseren in alles wat hij doet: wanneer hij dingen verplaatst, spreekt, loopt, werkt. In plaats van veel drukte te maken, wordt hij aandachtiger, tactvoller, soepeler en alles wat hij doet, is doordrenkt van iets wat van een andere wereld lijkt te komen, een wereld van poëzie, muziek, dans en inspiratie.

Elke leerling van het Onderricht van de Universele Witte Broederschap weet dat je geacht wordt

Lawaai en stilte

15

bepaalde regels te kennen en te respecteren, dat je er goed aan doet kwaliteiten te ontwikkelen indien je je echt in deze broederschap wilt manifesteren als een levend, actief en stralend lid. Een van deze regels, een van deze kwaliteiten is de stilte. Leer dus de stilte lief te hebben en te realiseren, anders zullen je ziel en geest altijd elders zijn, ook al ben je aanwezig met je fysieke lichaam.

* Dit zijn de twee belangrijkste congrescentra in Frankrijk.

II

HET REALISEREN VAN DE INNERLIJKE STILTE

Op het fysieke vlak is het gemakkelijk om stilte te verkrijgen, het volstaat om deuren of ramen te sluiten of je oren dicht te stoppen. Maar het gaat nu niet om uiterlijke stilte. Uiteraard is deze stilte nodig, zelfs onmisbaar voorzover zij de voorwaarden schept om die andere stilte de realiseren, de innerlijke stilte, de stilte van de gedachten en de gevoelens, wat veel moeilijker is. Want vooral daar, in je binnenste, is er lawaai, zijn er discussies, is er drukte, zijn er uitbarstingen.

Helaas is het zo dat, wanneer je mensen probeert uit te leggen dat ze er baat bij hebben die innerlijke stilte te realiseren en je hun zelfs methodes aanreikt om daarin te slagen, zij niet luisteren en het niet begrijpen; het lawaai dat ze vanbinnen in stand houden, weerspiegelt zich in heel hun gedrag, dat wanordelijk en kakofonisch is.

Wanneer je naar een Inwijdingsschool komt, is het om essentiële zaken te leren, anders kun je de moeite besparen. En een van die essentiële zaken is juist het realiseren van de innerlijke stilte. Doe daarom iedere dag je best om het lawaai, dat zich in je binnenste aan het opbouwen is, te vermijden: discussies, verzet en herrie, uitgelokt door slecht beheerste gedachten, verlangens en gevoelens. Om aan dit kabaal te ontsnappen wordt een inspanning van je gevraagd niet langer aan de oppervlakte van de dingen te leven, blootgesteld aan de onrust en storingen die daar plaatsvinden, maar je los te maken van de alledaagse zorgen en bekommernissen en vooral de aard van je behoeften te veranderen. Zolang je zweert bij je gewone behoeften, zul je er niet in slagen je van dit kabaal te bevrijden. Elke behoefte, elk verlangen, elke wens zet je op een bepaald spoor en je zult, afhankelijk van het soort behoefte, in een gebied terechtkomen waar het wemelt van brullende wilde dieren... of in een gebied dat bevolkt wordt door hemelse wezens die je met concerten van harmonie zullen verwelkomen.

Op dit moment is de stilte die je hebt weten te bereiken, in feite niet zo stil. Hoe vaak heb je dat zelf al niet ervaren! Je sluit de ogen en al je problemen, je bekommernissen en wrok komen naar boven. In die zogenaamde 'stilte' ga je gewoon door

met kibbelen met je partner, geef je je kinderen een pak voor de broek, reken je af met je buurman die je heeft gekrenkt, eis je een loonsverhoging van je baas... en toch noem je dit stilte! Nee, dat is geen stilte, dat is een hels lawaai!

Er zijn zelfs mensen bij wie je de indruk hebt dat je hun innerlijk lawaai hoort. Ook al bewegen ze niet en bewaren ze de stilte, toch hoor je bij hen een oorverdovend geluid. Maar het komt ook voor dat je bepaalde mensen ontmoet, helaas zeer zelden, die omhuld lijken te zijn door stilte. Zelfs wanneer ze spreken, gaat er van hen een soort stilte uit. Ja, want stilte is een kwaliteit van het innerlijk leven. Maar je zult mij slechts kunnen begrijpen, als je erin geslaagd bent tenminste enkele minuten in de ware stilte te verblijven en dat is je misschien nog nooit overkomen.

Wat een vergissing te denken dat de stilte noodzakelijkerwijze de woestijn is, de leegte, de afwezigheid van iedere activiteit, van iedere schepping, in één woord het niets! In het algemeen kun je zeggen dat er twee soorten stilte zijn: die van de dood en die van het hogere leven. Het is goed juist deze laatste te begrijpen en daarover gaat het hier. Die stilte is geen levenloosheid, maar een intense activiteit die zich voltrekt in de schoot van een volmaakte harmonie. Zij is ook geen leegte, geen afwezigheid, maar een volheid die je kunt vergelijken met wat mensen